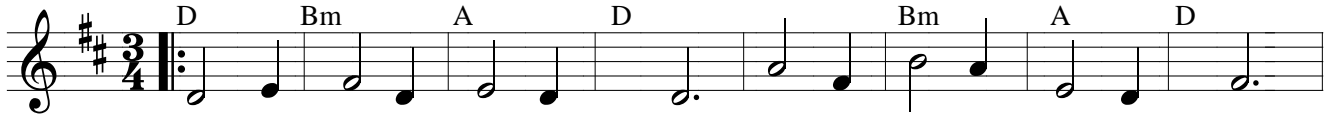

Biên Biệt Bóng Trăng Tan

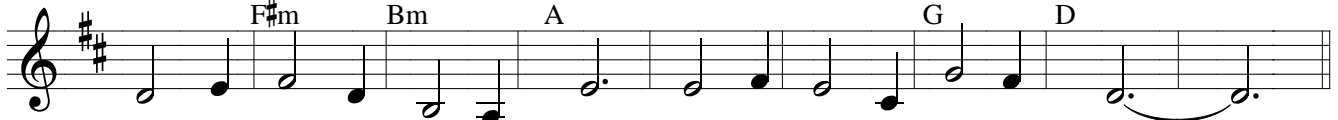
Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Nguyễn Minh Nữu

♩ = 95

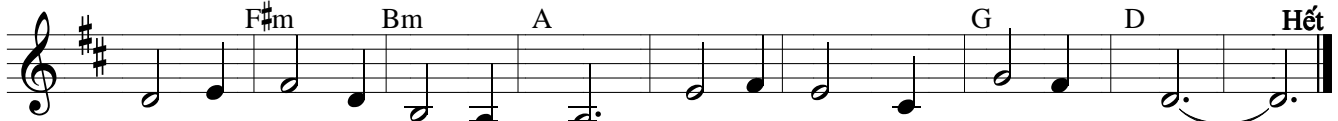
Một đôi lúc chợt như bàng hoàng. Bên đời đã hoang tàn còn ai.
Một đôi lúc chợt nghe dịu dàng. Khi ngồi lắng cung đàn ngày xưa.

Người như khói xa vời mù tan. Hương ái ân còn đắm trăng gầy.
Thèm nghe tiếng reo đùa ngoài sân. Trưa nắng soi ngọn gió giao mùa.

Tay nồng ấm ru tình trầm luân. Mưa khuya còn từng sợi mong manh.
Thương và nhớ như người tình chung. Lênh đênh hoài một trời mênh mông.

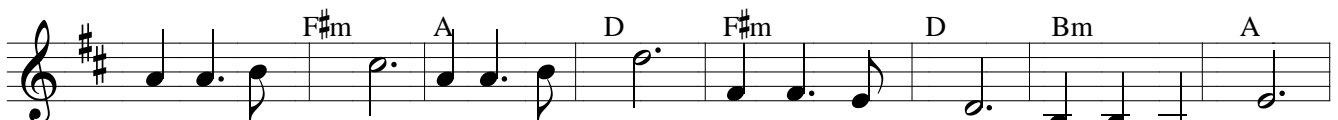
Chùng nghe tiếng ai còn thì thầm. Đêm ngát hương dượm thấm da hồng.
Người yêu dấu quay về ngập lòng. Thương quá thương giọng hát ai buồn.

Như chưa hề hò hẹn với gió ngàn. Như chưa từng hò hẹn với rừng hoang

Nhưng sao lòng rộn ràng tiếng sóng xô. Như thấy đời biên biệt bóng trăng tan.

Im nghe bên gối, tình nồng đưa lối. Mưa giăng lên lời, gọi mời ngàn năm.

Ta tìm đâu nữa, mơ xưa tan nhoà. Khuya nay chan chứa, nỗi mong chờ người.